

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslag til Beslutning af Rigsdagen, saalydende:

Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 44 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4333).

Sagen sættes til Forhandling.

Søren Svendsen: Spørgsmaalet om Tjenestemænds Adgang til lønnet Beskæftigelse ved Siden af deres Embede er jo gammelkendt. Det har været drøftet fra alle Ender og Kanter i en lang Aarrække, og der har været nedsat Kommissioner til at overveje Spørgsmaalet. Under Behandlingen af Lovforslagene om Udenrigstjenesten her i Tinget i Fjor var Spørgsmaalet stærkt fremme, og dette resulterede i, at der vedtoges en Affattelse af Tjenestemandslovens § 141, hvorefter Regeringen inden 1. December 1921 skulde for Rigsdagen fremsætte Forslag til Lov om Revision af § 44 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, og endvidere siges der, at hvis den nævnte Revision ikke har fundet Sted inden 1. April 1923, vil de Tjenestemænd i Udenrigsministeriet, som hidtil har Tilladelse til at have Beskæftigelse udenfor Stats-tjeneste, ikke kunne vedblive at beklæde disse Stillinger, medmindre ny Tilladelse gives, og at Ministerens Afgørelse heraf træffes efter Forhandling med begge Ting's Finansudvalg. Under Behandlingen i Lønningsskommissionen af den store Tjenestemandslov af 1919 var Spørgsmaalet ogsaa fremme, og man formede der den kendte § 44. Jeg mener i og for sig, at denne Lovparagrafs Bestemmelse nok vilde kunne være tilstrækkelig til at komme Misbrug til Livs i Fremtiden. Saafremt denne Paragrafs Indhold baade i Henseende til dens Ord og

dens Mening nøje blev fulgt af Administrationen og Regeringen, vilde det være muligt derved at komme de Ulemper til Livs, som faktisk eksisterer indenfor dette Omraade, thi det er jo givet, at det kan vække Mistanke og Bekymring, at enkelte, meget højstaaende Tjenestemænd vælges ind i Bankraad og Aktieselskabers Bestyrelser, hvor man ikke kan øjne, at de har noget virkelig sagligt Arbejde at udføre, hvorimod der kan rejses Mistanke om, at de bliver indvalgt netop i deres Egenskab af Tjenestemænd, for at de i Kraft deraf kan være vedkommende Selskab til Nytte. Det er selvfølgelig utilstedeligt, at saadant noget med Grund skal kunne siges, og der er jo Mulighed for, at der ved det foreliggende Lovforslags nærmere Behandling, som jeg vil tillade mig senere at foreslaa henvist til Lønningsudvalget, kan indføres enkelte Ændringer i Tjenestemandslovens § 44. Men de Bestemmelser, der findes i det forelagte Lovforslag, som Finansministeren i Henhold til en tidligere Lov har været pligtig at forelægge, synes mig noget udviklede og meget vanskelige at komme virkelig til Bunds i. Navnlig er jeg ikke begejstret for den Tanke, som er udtrykt i Forslaget om at oprette et nyt Nævn til at tage denne Sag under nærmere Overvejelse. Vi skulde saa vidt muligt — og det tror jeg ogsaa er Rigsdagens Mening — undgaa at faa flere Nævn eller Kommissioner, end det er strengt nødvendigt, og jeg synes, at den Bestemmelse, som staar i Loven om Udenrigstjenesten, at der mellem Ministeren og Tingets Finansudvalg skal finde en indgaaende Forhandling Sted, før saadanne Tilladelser kan gives, maatte kunne være tilstrækkeligt til at forebygge, at Misbrug fandt Sted.

Men saa er der jo Spørgsmaalet om alle de Tjenestemænd udenfor Udenrigsministeriet, som ogsaa indtager forskellige Stillinger. Der kunde jeg tænke mig, at man ved nærmere Overvejelse i et Udvalg kom til det Resultat — jeg ved det ikke —, at der bør ogsaa indenfor et vist Tidsrum finde en fuldstændig Revision Sted af disse Dispensationer, som er givet tidligere til nuværende Tjenestemænd; det kunde tages under Overvejelse, om man ikke i alle Tilfælde, hvor saadanne Dispensationer er givet, og hvor det med Grund kunde siges at være uheldigt for vedkommende og for Udførelsen af Statens Tjeneste, kunde træffe Bestemmelser om at tage disse Bevillinger tilbage, hvis man fandt det rigtigt.

For øvrigt skal jeg altsaa anbefale,